

[Tholstrup.]

England været ude for smør, som jeg efter at have smagt på det måtte lade stå, fordi det ligefrem smagte raddent.

Vi læste fornylig i en Københavneravis, at engelske detailhandlere havde nægtet at modtage halvrådden og slimet dansk bacon til forde ing blandt deres ellers ikke i denne tid forvante engelske husmødre, så det må have været slemt. En privat eksportør ville ikke have fundet sig i, at de varer, som han lægger navn til, havde fået en sådan behandling. Vi havde fornylig her i tinget en forhandling om lurmærkning af visse danske produkter. Jeg vil gerne slutte med at spørge ministeren, om han ikke vil træffe foranstaltninger til, at lurmærket ikke bliver benyttet for danske landbrugsprodukter, hvis vi ikke har garanti for, at de fremkommer på markedet på normal måde i gammeldags forstand. Når man i gamle dage i England fik et æg, hvorpå der stod Danish, havde man sikkerhed for, at det var frisk; nu er man sikker på, at det er et æg, der er raddent eller dårligt. Der er vel ikke tale om, at det er den konservative „dansker-æder“ lord Beaverbrook, der har fået en for stor indflydelse på den engelske socialistregering, så den som et led i den engelske selvforsyningspolitik bevidst benytter centralindkøb til at ødelægge de danske landbrugsprodukters renommé.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg kan desværre ikke sige, at de forskellige ordførere er enige om de problemer, vi her drøfter. Det forekommer mig, at der er så stor uenighed, som man sjældent ser. Tager jeg f. eks. de tre ordførere fra venstre, konservative og radikale, er der jo meget stor uenighed. Det ærede medlem hr. Aage Fogh vil ikke have udvalgene ophævet, men vil give handelen større ret til at deltage i eksporten; det ærede medlem hr. Peder Jakobsen havde jeg nærmest indtryk af ville ophæve det hele — det var nu ikke så let at få fat i —, og det tredie ærede medlem, hr. Jørgen Gram, sagde rent ud, at dersom forslaget her ikke gennemføres, vil landbrugets organisationer sørge for at gennemføre foranstaltninger, så de behersker eksporten af landbrugsvarerne, ligesom nu landbrugsministeriets eksportudvalg gør. Det tyder på, at man fra landbrugsorganisationernes side er indstillet på den vis, at dersom man ikke kan beholde den nuværende ordning, må man skabe en privat ordning, der har den samme magt og myndighed, som landbrugsministeriets eksportudvalg nu har. Jeg vil jo ikke tro, at de, der kritiserer udvalgene så meget, og

som vil af med dem, vil være tilfredse med en udgang som den, det ærede medlem hr. Jørgen Gram anviser. Jeg tror ikke, at de vil blive bedre stillede i en sådan situation. På den anden side vil jeg tro, at det bliver vanskeligt for landbruget at gennemføre en privat organisationsordning som den, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen kritiserede den aftale, der er truffet mellem Danmark og England, og sagde, at det var hans indtryk, at både regeringen og landbrugets organisationer havde ønsket og søgt gennemført en aftale med England, der gik ud på at få så lave priser som muligt og så store mængder som muligt afsat til disse lave priser. Det er en beskyldning, som er så skrap, at jeg ikke kan tænke mig, at det ærede medlem kan mene det alvorligt. Det ville da være helt urimeligt og helt mod naturens orden, hvis denne beskyldning var rigtig. Selvfølgelig har man ønsket at få den bedst mulige aftale, både om mængder og priser, som var opnåelig.

Det ærede medlem spurgte mig så, efter hvilken reguladetri man udregnede den hjemmemarkedspris, vi har i øjeblikket. Det er, som det er sagt tidligere, gennemsnitsekспортprisen, der danner grundlaget, men selvfølgelig går man ikke hen og ændrer denne gennemsnitsekспортpris hver uge. Man tager visse perioder og søger at holde de samme priser så længe som muligt, idet man tager i betragtning, hvordan de forskellige markeder udvikler sig. Når noteringen faldt, både ved gennemførelsen af aftalen og senere, da nedgangen trådte i kraft, måtte man jo være forberedt på, at det ville betyde en betydelig nedgang i gennemsnitsprisen, og derfor satte man denne ned fra 6 kr. 50 øre til 6 kr. Da så nedgangen trådte i kraft, skete det på en tid, hvor devalueringen var indtrådt, og hvor der var tørke i Sydøsteuropa, hvor der derfor pludselig blev en meget stærk efterspørgsel efter smør i visse lande til stigende priser, således at det blev muligt at opretholde de 6 kr. i alt fald foreløbig. Men ingen tror jo på, at denne lokale tidsbestemte efterspørgsel vil holde sig så godt ud i fremtiden; derfor vil det være rimeligt, at man ikke alene tager hensyn til, hvordan det ligger i dag, men også til, hvordan det ligger i den nærmest kommende tid. Men det ærede medlem kan være overbevist om, at i det lange løb er det gennemsnitsekспортprisen, der danner grundlaget for den pris, der betales herhjemme.

Det ærede medlem hr. Tholstrup har, synes jeg, i denne sag et meget mærkeligt stand-